

с. Красногор – б.а.), Добричко, живущ в Кара Сарлии (дн. с. Черноград – б.а.), Сливенско – циганин, катунар, конекрадец”. За да бъде заловен, се разпорежда спирането за известно време придвижването на всички цигански катуни и най-щателната им проверка от полицейските органи. В края на същата година за кражба на пари, по искане на прокурора на Плевенския окръжен съд, се търси и циганинът Иван Матеев Мавров, известен още под фалшивото име Иван Тодоров. „Ходи облечен като селянин, а не като циганин, а катуната му не е като другите с чергило от рогозка. Сега по сведения се намира в Софийските села”. Професионалният крадец Шукри Салиев Ибризов (Шукри Алиев Арацов), 26 годишен циганин от Казанлък, в началото на м. август 1941 г. успява да избяга от полицейското управление в Стара Загора (ТДА София, ф.167-к, оп.1, а.е.22, л.200-201, 204; ТДА Пазарджик, ф.14-к, оп.1, а.е.458, л.462).

При предприети действия от държавните органи в защита на националната сигурност в отделни случаи са потърпевши и цигани. През м. декември 1889 г. „по неблагонадеждност” е изгонен до границата с Турция Осман Кадир Якубов на 30-32 г., циганин от с. Фердинандово (дн. с. Първенец – б.а.), Пловдивско. С Окръжно се нарежда „да се бди да не би въпросното лице да се върне в княжеството”. С писмо от 9 ноември 1937 г. българският консул в Одрин дава обяснение на министъра на външните работи защо не издава визи на желаещи изселници да се завърнат в България. Той посочва, че това са турски цигани от турска Тракия, от селата в Лозенградски вилает по протежението на българо-турската граница, които периодически минават на групи нелегално в България, за да търсят препитание. „Между въпросните цигани имало и агенти на турската разузнавателна служба. Царското консулство в Одрин на подобни лица не дава визи без предварителното разрешение на Външното министерство”. Държавна сигурност при Областно полицейско управление Пловдив на 3 февруари 1943 г. се разпорежда „... да се издири, залови и под стража изпрати на Областно полицейско управление, служба ДС гр. Враца, лицето Станчо Сандов Савов, циганин гребенар от с. Карамехмед (дн. с. Бреница – б.а.), Каварненско”. Същият се е отклонил от местожителството си в Берковица, където е въдворен (ТДА София, ф.41-к, оп.1, а.е.449, л.224; ЦДА, ф.76-к, оп.6, а.е.2803, л.101; ТДА Пловдив, ф.75-к, оп.6, а.е.16, л.17).

С промяната на общественно-политическия строй в България през 1944 г. традиционно изградени битови елементи при циганите/ ромите стават несъвместими с т.нар. социалистически начин на живот. Попадат под ударите и на новите закони. „Хулиганските прояви, незачитане на обществения ред, кражбите, скандалите и побоищата на публични места, проституцията и други не бяха чужди на някои от циганите. Тряб-